

Hví henda øsing um danska lóg, sum ikki er viðtíkin í Føroyum!

Vit, ið av og á taka pennin í hond, eiga at vera varin, tí tað skrivaða orðið hevur stóra ávirkan á fólk. Tað er tí ræðuligt at leggja onnur «motiv» í eitt mál, serstakliga í eitt kensluborð mál, og vóni eg ikki, at hesin greinastubbi ber brá av tí.

Tað er kortini gott, at fólk hava vakin eygu við tí, ið fer fram í samfelagnum, men hví henda øsing um eina danska lóg, sum ikki er viðtíkin í Føroyum!

Ríkisumboðið hevur í skrivi dagfest 16. oktober 1987 spurt, um heimastýrið hevur nakað at viðmerka til, at lóg nr. 357 frá 3. juni 1987, um broyting í borgaraligu revsilógini og um lóg um forboð móti mismuni við meira

(Tro eller seksuelle orientering), verður sett í gildi í Føroyum.

Lógin hevur síðan verið til ummælis hjá landfótunum, sum hevur mælt til at seta lógina í gildi í Føroyum uttan broytingar.

Eitt samt landsstýri hevur á fundi 10. desember 1987 samtykt at leggja lógina fyrri tingið til viðari viðgerð. Á hesum landsstýrisfundinum vóru: Atli Dam, Niels P. Danielsen, Jógvan Durhuus, Vilhelm Johannesen, Lasse Klein og Jøngerð Purkhús. Eingin av øllum hesum hevði nakra viðmerking til lógina, men sendu hana í tingið til viðgerðar.

Hetta er dansk lóg frá 13. juni í fjør, tá átta vit eisini tveir fólkatingsmenn har niðri, ein úr fólkalokkinum og hin úr sambandsflokkinum.

Lógin er ateknað av hennara hátign drotningini soleiðis: «Vi Margrete den anden, af Guds nåde Danmarks Dronning gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og vi ved vort samtykke stadfæster følgende lov». (Sum er nógv umtalaða lóg nr. 357).

Mær er sagt frá eldri limum á tingi, at fyrr vórðu slíkar lógir uttan tingviðgerð beindar í rættarnevndina til viðgerðar. Rættarnevndin kom so við einum áliti til tingið.

Sum øllum kunnugt er, so fellur eingin avgerð við fyrstu viðgerð, men er tá høvi at siga sína ella floksins stöðu til málið, sum er til viðgerðar.

Spurningurin um henda lóg skuldi setast í gildi í Føroyum ella ikki fekk fyrstu viðgerð hin 25. februar 1988. Einans Karin Kjølbro úr tjóðveldisflokkinum tók orðið

og varð málið beint í rættarnevndina til viðari viðgerð. Eingin mótmælti og eingin bað um, at hetta mál skuldi takast aftur tá. Tískil hevur rættarnevndin hetta mál til viðgerðar.

Síðan hevur tikið seg upp rættulig blaðskrivning um hetta mál.

Av vánaligum royndum, tá ið slík øsing er uppi, er tað ikki ætlan mín at royna at ræta nógv av tí, sum er ført fram, tí har kemst ongan veg. Kortini fari eg at loyva mær at halda, at nógv er ósakligt og ikki sorið villileiðandi og ein undirmerking av Føroya Løgtingi.

Hetta málið er sum so mong onnur til viðgerðar í rættarnevndini og eg vil siga tað soleiðis:

Um so er, at okkurt ódamligt er í hesi lóg, sum ríkisumboðsmaðurin hevur borið fram, so er einki at leika í fyrri, tí hetta mál skal viðgerast gjølla, so sum upplýst er.

Eg má siga, at sjálvur havi eg álit á øllum 32 tingmonnum og eg haldi meg kenna so mikið væl øll hesi fólk, sum neyvan kenna seg lítaleys, at ikki ein tann einasti tingmaður ella landsstýrismaður við vilja vil fremja eina danska lóg, sum ger seg inn á tað kristna stöðið, sum henda tjóð hevur bygt á í øldir.

Uppgávan hjá okkum øllum, bæði innan og uttan tinggátt, má vera at fáa tað besta burtur úr, tá ið vit fáa eitt mál til viðgerðar. Hon má vera at leggja tað besta í alt. Tá haldi eg, at ein vil einum máli væl og ikki óvugt.

Í tíð og ótuð at seta fram «ultimatum» í politikki gevur sjáldan nakað gott úrslit.

Jørgen Thomsen

einaferð, takk, Dan!

Men tú átti við einum minimum av blaðetikki at latið Blákrossheimið og lögmann fingið frið. Og tú átti ikki at gloypt lygusøgnum frá frálíku keldu tinni, sum nú er kend av at kalla øllum í hesum landi, takkað verið skrivning tinni. Og hóast tú ikki vilt skilja tað, so eru viðgerðarheimið í Lynggøtu og búfelagsskapurin í Kongagøtu hvør sitt. Skilir tú tað ikki, mást tú um tað. Men Nap. Hansen, sum er ein góður vinmaður hjá mær, hevur klárt og greitt sagt frá hesum í Dagblaðnum. Hann skrivur ikki, sum Dan sigur um hann, at flæskur vórðu funnar á Blákrossheiminum! Les grein hansara umaftur, Dan!

Eitt skemtiligt skrivur Dan um, nevniliga »Løgmannsstuldurin«???

Einki hevur nakar frætt um at lögmaður skuldi verið stólin ella burturførdur. So hatta man vera tær túsund hønurnar, tú skrivur um.

Orðið »danisma« hevur nú fingið púra nýggjan týðning. Ein týðning, sum er beint tað óvugta av blaðetikki.

Vitleysa, ylandi skrivning Dans fær meg at hugsa um Mao Tse Tung, sála, sum plagdi at siga um mótsøðumenn sínar:

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytn fyrri at fáa lesarabrev upptíkin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brovini.

»Tess ónskrilgari ylini, tess beinari er egna kos tinn!«

Hóast skrivning mín í hesum máli einki sum helst hevur við kommunismu at gera, bert ein átala av órættvís og ósannari skrivning, fari eg at geva tær eitt vónbrot her, mín góði Dan.

Skriva bara so nógv tær lystir, fyll bløðini við galli, spill fólk út, kalla tey kommunist (sum tó er eitt heidursorð í minum oyrum) o.s.fr. Kortini eru hesar fátækslugu reglur tær seinastu, eg tími at ofra upp á tín persón.

Nú vendi eg hin vangan til.

Kærar heilsur,

Arnbjørn R. Thomsen

Ikki nógv »glasnost« í Havn

Herfyri frættist í bløðunum, at ein teknisk kanning var farin fram av brennistøðini við Kaldbakstjørð. Vit, sum eru grannar til brennistøðina, hava sjálvandi áhuga í at siggja, hvussu virksema, ið har fer fram, sær út í tekniskum úrslitum — eisini av teirri orsök, at tað framgekk í aðrari grein í bløðunum, at innihaldið av kykksilvuri o.s. tungmetallum í roykinum var alt ov høgt. Borgaranevndin vendi sær sostatt til Heilsunevndina í Havn og bað um at fáa sent avrit av hesum kanningum. Hetta hildu vit vera ein sjálvsagdan rætt, og væntaðu at fáa tilfarið sent við postinum ein av næstu døgnum. Men so varð ikki; istaðin fingi vit eina avvísing. Vit sleppa til neyð at siggja kanningarúrslit

ini inni á Byráðnum í Havn!

Innit í almenna fyrirsiting er nú í 1988 lógarfest í flestu grannaløndum okkara, og sjálvt í Sovjet er »Glasnost« í háseti. Men í Tórshavn er eftir øllum at døma órættvís — har dámar teimum betur at bota sum mest og sum longest.

Tí hevur ein hug at spyrja seg sjálfan, um teir munna hava nakað at krøgva fyrri grannunum, sum nærur allir mótmæltu ætlanini, og sum frammanundan fingi stór lyfti um, at tað fór at vera sera strangt eftirlit við, at brennistøðin fór at lúka tey harðastu krøv í Norðurløndum viðv. trygð fyrri dálking v.m.

Vegna Borgaranevndina móti brennistøð inni á Hjalld
M. Simonsen

**Minnist
haldaragjaldið**